

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de Smith Jerome Eric,
reprezentat de avocatul Rotaru Vitalie,

în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în
judecată depusă de Smith Jerome Eric împotriva Inspectoratului General pentru
Migrație cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și
obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil,

împotriva deciziei din 28 mai 2025 a Curții de Apel Centru,

(Dosarul nr. 3ra-800/25
NR. PIGD 2-24015044-01-3ra-24112025)

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) Cod administrativ.
Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de
casare a ei.

Judecătoria Chișinău, sediul Centru – jud. C. Panfil
Curtea de Apel Centru – jud. Gh. Mîra, V. Sîrbu, A. Cașcaval

08 aprilie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului declarat de Smith Jerome Eric, reprezentat de avocatul Rotaru Vitalie,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Diana Stănilă,

Oxana Parfeni, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. În data de 07 februarie 2024, Smith Jerome Eric, prin intermediul avocatului Rotaru Vitalie, a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General pentru Migrație cu privire la anularea deciziei nr. 248/24/DAA din 01 februarie 2024 emisă de către Inspectoratul General pentru Migrație Direcția Azil și Apatridie și obligarea pârâtului să-i acorde azil pe teritoriul Republicii Moldova.

2. În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că prin decizia nr. 248/24/DAA din 01 februarie 2024 a Direcției Azil și Apatridie a Inspectoratului General pentru Migrație al MAI, a fost respinsă cererea de azil a reclamantului.

3. Reclamantul a specificat că nu este de acord cu această decizie, o consideră neîntemeiată, fiind adoptată cu încălcarea gravă a unui șir de principii fundamentale consfințite la nivel național (art. 17, art. 44, art. 45 alin. (2) lit. a), b), c) și f) și alin. (3) lit. b), art. 48, art. 50, art. 61 al Legii nr. 270 din 18 decembrie 2008), iar temeiurile invocate sunt formale și menite să restrângă nefondat dreptul la azil a persoanei.

4. A notat reclamantul că, decizia nr. 248/24/DAA din 01 februarie 2024 a Direcției Azil și Apatridie a Inspectoratului General pentru Migrație al MAI, i-a fost comunicată la data de 01 februarie 2024 în limba română, fiindu-i înmănată sub semnătură un exemplar al acesteia la fel în limba română sub semnătură, el fiind vorbitor de limbă engleză

5. Cu referire la motivul plecării din țara de origine, reclamantul a invocat a fost amenințat cu moartea de către un polițist în 2015, fapt care nu a fost analizat de către pârât în decizia sa din 01 februarie 2015. Deși aceasta a avut loc în 2015 aceasta totuși demonstrează faptul că situația din regiunea XXXXX nu este sigură pentru el. A comunicat că, toate rapoartele organizațiilor internaționale la care s-a făcut referire conțin informație suficientă pentru a concluziona că în XXXXX în mai multe state, oamenii de culoare sunt amenințați de către poliție.

6. A comunicat reclamantul cu referire la motivele solicitării azilului pe teritoriul RM că nu poate să se reîntoarcă în țara de origine din cauza faptului că viața sa va fi pusă în pericol de către poliție care omoară oamenii de culoare.

7. A mai indicat reclamantul că, sânt uciși cu cruzime zeci și sute de oameni nevinovați, din simplul motiv că sunt de culoare, Smith Jerome, fiind în asemenea situație.

8. Consideră reclamantul că în cazul său, autoritatea pârâtă nu a examinat situația multiaspectual, nu au fost luate în considerare cele invocate în modul corespunzător, nu au fost luate în considerare toate riscurile și pericolele care îl amenință la întoarcerea în țara sa de origine.

9. Totodată a precizat că potrivit reglementărilor internaționale, refugiatul este persoana, care în urma unor temeri bine întemeiate de a fi persecutată datorită rasei, religiei, naționalității, apartenenței la un anumit grup social sau opiniilor sale politice, se află în afara țării a cărei cetățenie o are și care nu poate, sau, datorită acestei temeri, nu dorește să se pună sub protecția acestei țări sau care, neavând nici o cetățenie și găsindu-se în afara țării în care avea reședința obișnuită, nu poate sau, datorită respectivei temeri, nu dorește să se reîntoarcă.

10. Refugiatul este un cetățean străin sau persoană fără cetățenie, care din diverse motive de persecuție nu poate sau nu dorește să se întoarcă în țara sa de origine, fiind astfel lipsită de protecția acesteia.

11. Statutul de refugiat se acordă întotdeauna individual și numai dacă se constată că motivele invocate sunt temeinice că există temeri reale de persecuție și că acestea privesc direct persoana.

12. Respectiv, a apreciat ca fiind necredibile declarațiile reclamantului, potrivit cărora ar fi avut probleme cu poliția în statul de origine însă toate acțiunile poliției în XXXXX sunt individualizate însăși în rapoartele la care se face mențiune chiar și în decizie și în cererea sa.

13. Smith Jerome Eric se încadrează în prevederile art. 44 al Legii nr. 270 din 18 decembrie 2008, care prevede că atunci când o parte din motive sau când toate motivele invocate în cererea de azil, care ar justifica acordarea unei forme de protecție, nu sunt probate cu documente sau cu alte dovezi, se acordă beneficiul dubiului dacă sunt îndeplinite, cumulativ, următoarele condiții: a) solicitantul a depus toate eforturile pentru a-și susține cererea de azil; b) toate elementele relevante aflate la dispoziția solicitantului au fost prezentate, iar lipsa unor astfel de elemente a fost justificată în mod rezonabil; c) declarațiile solicitantului sunt considerate coerente și plauzibile și nu sunt contrazise de informațiile din țara de origine, relevante pentru cazul acestuia; d) solicitantul a depus cererea de azil cât mai curând posibil, iar eventuala întârziere este justificată prin motive întemeiate; e) credibilitatea generală a solicitantului a fost stabilită.

14. În opinia reclamantului, în decizia contestată lipsește atât „cercetarea tuturor aspectelor relevante ale cererii de azil”, prevăzută de art. 42 al Legii 270, cât și

„informații precise și actualizate din surse diferite despre situația generală din țara de origine”, impuse de art. 43 al Legii 270, dar și întemeierea autorităților competente „pe evenimente care au avut loc anterior părăsirii țării de origine, cât și pe cele care s-au desfășurat ulterior părăsirii țării sale de origine”, care este obligatorie în virtutea prevederilor art. 48 al aceleiași legi.

15. Smith Jerome Eric a solicitat, anularea deciziei Inspectoratului General pentru Migrație Direcția Azil și Apatridie nr. 248/24/DAA din 01 februarie 2024 privind respingerea cererii de azil depusă de Smith Jerome ca neîntemeiată și contrară normelor legale, obligarea Inspectoratului General pentru Migrație să emită decizie de recunoaștere a statului de refugiat în privința lui Smith Jerome și să-i elibereze documentul constatator al statului de refugiat și încasarea cheltuielilor de judecată de la IGM în contul reclamantului în mărimea care vor fi suportate de reclamant la finele procesului.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

16. Prin hotărârea din 06 decembrie 2024 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, cererea de chemare în judecată înaintată de Smith Jerome Eric, reprezentat de avocatul Rotaru Vitalie, a fost respinsă ca neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

17. La data de 19 decembrie 2024, avocatul Rotaru Vitalie, acționând în interesele lui Smith Jerome Eric, a contestat cu apel hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani din 06 decembrie 2024, solicitând casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii prin care acțiunea să fie admisă.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

18. Prin decizia din 28 mai 2025 a Curții de Apel Centru, a fost respinsă cererea de apel depusă de avocatul Rotaru Vitalie, în interesele lui Smith Jerome Eric, și s-a menținut hotărârea din 06 decembrie 2024, a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani.

19. Curtea de Apel a reținut că, în speță, obiectul controlului judecătoresc îl constituie decizia Direcției azil și apatridie a Inspectoratului General pentru Migrație, nr. 248/24/DAA din 01 februarie 2024, prin care a fost respinsă cererea sa de acordare a unei forme de protecție sub formă de azil.

20. Totodată, instanța de apel a reținut că, din materialele cauzei rezultă că, la caz, Smith Jerome Eric, nu a demonstrat că ar fi fost supus unor tratamente contrare prevederilor art. 3 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului din partea autorităților XXXXX, părăsind țara de origine, din alte considerente, nefiind constrâns în acest sens. Dimpotrivă, reclamantul a menționat că a plecat legal din țara de origine, îndreptându-se spre Ucraina, având viză pentru doi ani, iar ulterior

în 2018 a venit în Republica Moldova. Totodată, menționând că nu vrea să se întoarcă în XXXXX, din motiv că nu se simte în siguranță în țara de origine din motivul rasei sale.

21. Instanța de apel a notat că, evaluând declarațiile făcute de solicitantul de azil, nu a stabilit într-o măsură rezonabilă că rămânerea sa în continuare în țara sa de origine ar deveni intolerabilă pentru sine din motivele enunțate în definiția refugiatului, sau că ar deveni intolerabilă din aceleași motive dacă s-ar întoarce acolo, respectiv, Inspectoratul General Pentru Migrație, a concluzionat că nu rezultă existența unei temeri bine-întemeiate. Or, analizând motivele invocate de către solicitantul de azil, ceea ce ține de motivul părăsirii țării de origine și solicitării azilului, s-a conchis că acesta nu a individualizat nici o temere rezonabilă, fapt ce a dus la concluzia de neimpunere a examinării elementului dat, dat fiind faptul că în ceea ce privește incidentul din 2015 prin care reclamantul pretinde că ar fi fost amenințat de către un polițist – aceste alegații nu au fost probate, or, în contextul în care ultimul invocă aceste fapte, ultimul putea cel puțin să prezinte careva înscrisuri confirmative care să ateste adresarea către instituțiile competente din statul său de origine și că ar fi urmărit de către autoritățile acestuia pe motivele menționate, fapt ce nu a fost realizat.

22. Aceste circumstanțe indică faptul că reclamantul nu a individualizat nici o acțiune, care ar fi îndreptată asupra sa, ce ar prezenta un pericol pentru viața personală.

23. Instanța de apel a menționat că temerea solicitantului de azil cu privire la cererea de azil nu este întemeiată din punct de vedere subiectiv și obiectiv, corespunzător, corect fiind stabilit că cererea lui Smith Jerome Eric, nu îndeplinește condițiile prevăzute de art. 19 din Legea privind azilul în Republica Moldova nr. 270 din 18 decembrie 2008.

24. Astfel, instanța de apel a notat că, apreciază ca fiind întemeiată concluzia primei instanțe, precum că la caz, nu se întrunesc temeiurile legale pentru acordarea azilului reclamantului Smith Jerome Eric, din motiv că ultimul nu a justificat iminența persecutării sale în țara de origine pe principii stabilite de lege pentru acordarea azilului din partea unor agenții de persecuție sau vătămări grave, după cum acestea sunt definite de art. 47 al Legii nr. 270 din 18.12.2008, iminent, existența unei temeri bine întemeiate a reclamantului de a fi persecutat sau existența riscului real de a fi supus unor vătămări grave în țara de origine. Or, reclamantul nu a administrat careva probe, care să demonstreze asupra faptului că în caz de reîntoarcere în țara de origine, viața sa se află în pericol, cât și faptul că există un risc real de a fi supus unor tratamente contrare prevederilor art. 3 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, or persoana care pretinde că va fi

supusă unui risc, trebuie să susțină afirmațiile sale cu probe incontestabile și convingătoare.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

25. La 07 noiembrie 2025, Smith Jerome Eric, reprezentat de avocatul Rotaru Vitalie, a declarat recurs împotriva deciziei din 28 mai 2025 a Curții de Apel Centru, solicitând admiterea recursului și casarea integrală a deciziei cu pronunțarea unei noi decizii de admitere a acțiunii.

ARGUMENTELE RECURSULUI

26. În motivarea recursului, Smith Jerome Eric, reprezentat de avocatul Rotaru Vitalie, a susținut că instanța de apel a aplicat eronat prevederile legale relevante și a omis examinarea detaliată a circumstanțelor esențiale ale cauzei, astfel că concluziile instanței de apel sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei.

27. Consideră recurentul că, instanța de apel în lipsa unui suport probatoriu concludent și fără argumente certe, a respins cererea de apel fără a se expune asupra tuturor aspectelor de drept și de fapt ale litigiului.

28. Totodată, s-au invocat aceleași argumente și circumstanțe factologice care au fost invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare, cărora le-a fost dată apreciere, redând conținutul prevederilor normelor legale.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

29. Art. 244 alin. (1) Cod administrativ prevede următoarele:

„(1) Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

30. Art. 245 Cod administrativ relevă că:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen”

31. Art. 245¹ din Codul administrativ prevede că:

„(1) Recursul este admis dacă: a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție; b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție; c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces; d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor; e) a fost admis

neîntemeiat un apel introdus tardiv; f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit. c) și d) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

(3) Aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin.(1) lit. d) sau a cazului în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului într-o cauză care a fost trimisă anterior la rejudecare pot fi prezentate probe noi dacă acestea au fost restituite nejustificat sau nu au fost reclamate de către instanța de judecată contrar prezentului cod.”

32. Art. 246 alin. (1) și (2) lit. h) Codul administrativ prevede că:

„(1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

Alineatul (2) al aceluiași articol statuează la lit. h) că, recursul se declară inadmisibil în special când recursul este vădit neîntemeiat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

33. Referitor la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată atestă că decizia motivată a fost notificată reprezentantului recurentului la 30 octombrie 2025 (f.d.134), iar recursul a fost depus, cu respectarea prevederilor art. 245 din Codul administrativ.

34. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

35. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

36. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în cererea de recurs, nu relevă temeiuri justificate care să convingă că există o aparență privind interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

37. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cererea de apel, care au fost analizate de către Curtea de Apel, fiind apreciate în mod corespunzător. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

38. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ.

39. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

40. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicării eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretins argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

41. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

42. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

43. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

44. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin.(2) lit. h) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară ca inadmisibil recursul depus de Smith Jerome Eric, reprezentat de avocatul Rotaru Vitalie.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Oxana Parfeni